

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku M. P.

przy uczestnictwie E. P.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2010 r.,

zażalenia uczestniczki postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 28 lipca 2010 r., sygn. akt III Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Ł. odrzucił skargę kasacyjną uczestniczki postępowania.

Z uzasadnienia orzeczenia wynika, że postanowieniem z dnia 6 maja 2010 r. Sąd Okręgowy w Ł. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w Ł., wydane w sprawie o podział majątku wspólnego, w ten sposób, że zasądzoną od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 96 610,40 zł z tytułu rozliczenia nakładów i spłaty udziału w majątku wspólnym rozłożył na trzy raty w oznaczonej wysokości, płatne co roku poczynawszy od 7 listopada 2010 r., oddalił apelację w pozostałej części i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

We wniesionej od tego postanowienia skardze kasacyjnej wartość przedmiot zaskarżenia określono kwotą 96 610,40 zł. Powołując się na art. 519¹ § 2 k.p.c., Sąd

uznał, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia (nie przekroczyła ona progu 150 000 zł). Zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. skarga kasacyjna uczestniczki postępowania podlegała więc odrzuceniu.

W zażaleniu pełnomocnik uczestniczki postępowania, zarzucając naruszenie art. 25, 519¹ § 2 oraz 398⁶ § 1 i 2 k.p.c., wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że uczestniczka postępowania postanowienie Sądu pierwszej instancji zaskarżyła częściowo, a mianowicie w zakresie ustalenia nakładów z jej majątku odrębnego na majątek wspólny (24 152,60 zł) i zasądzenia od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy kwoty 96 610,40 zł z tytułu rozliczenia nakładów i spłaty udziału w majątku wspólny. Wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji zostało oznaczona kwotą w wysokości 96 611 zł. Apelacja uczestniczki postępowania została uwzględniona jedynie co do sposobu i terminu zapłaty kwoty z tytułu nakładów i spłaty udziału w majątku wspólnym.

Zaskarżając wyrok Sądu drugiej instancji w całości, uczestniczka postępowania wartość przedmiotu zaskarżenia oznaczyła kwotą w wysokości 96 611 zł. W okolicznościach sprawy nie ulega wątpliwości – wbrew odmiennemu zapatrywaniu skarżącej – że oznaczona w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia nie może być wyższa niż wskazana w apelacji, albowiem zakres zaskarżenia w skardze kasacyjnej nie może być szerszy niż w apelacji (por. postanowienie Sąd Najwyższego z dnia 6 maja 2010 r., II Cz 38/10, niepubl.). Zatem zarzut, że zaskarżone postanowienie zostało wydane z naruszeniem art. 25 k.p.c., ponieważ zdaniem skarżącej błędnie oznaczona przez nią wartość przedmiotu zaskarżenia – na skutek sprawdzenia na podstawie przytoczonego przepisu – mogła ulec podwyższeniu do kwoty 241 526 zł (odpowiadającej wartości podlegającego podziałowi majątku), należało uznać za nieuzasadniony. Chybiony jest również zarzut, że postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej zostało wydane z naruszeniem art. 398⁶ § 1 i 2 k.p.c., polegającym na niewezwaniu skarżącej do sprostowania błędnie – jej zdaniem – oznaczonej wartości przedmiotu zaskarżenia. Podlegający usunięciu na podstawie przytoczonego przepisu brak formalny skargi kasacyjnej zachodzi bowiem jedynie wtedy, gdy w skardze w ogóle nie została oznaczona wartość przedmiotu zaskarżenia. Tymczasem w sprawie taka sytuacja nie zaistniała. Nieuzasadniony jest także zarzut wydania zaskarżonego postanowienia z naruszeniem art. 519¹ § 2 k.p.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).